

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Варна, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Вл. Попов

Членове: Яна Панева
Стоян К. Попов

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
като разгледа докладваното от Стоян К. Попов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20213100601403 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 328 и сл. от НПК.

С Присъда № 110 от 25.11.2021 г. по НЧХД № 1831 / 2021 г., Варненският районен съд е признал подс. **П. АЛ. К.** – роден на 21.07.1951 г. в гр. Варна, живущ в гр. Варна, българин, български гражданин, женен, неосъждан, със средно образование, неработи, ЕГН ***** за виновен в това, че на 27.02.2021 г. в селищно образование Доброгледски лозя, обл. Варна, причинил на Д. ИВ. Р. лека телесна повреда, изразяваща се в повърхностна рана с неравни ръбове, неправилна кръговидна форма с диаметър 0,8-1 см, със синкаво кръвонасядане, с диаметър около 2,5 см по вътрешната повърхност на лявата лакътна става и болезнен оток с бледосинкав цвят и диаметър около 5 см по гърба на лявата длан в областта на средно долна трета на втора предкитова кост, обусловила временно разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК - престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК, го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1000,00 лева.

Уважен е предявеният граждански иск в размер на 3000,00 лева неимуществени вреди, както и са възложени направените по делото разноси на подс. К..

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба, с оплакване за незаконосъобразност на същата. Подс. К. сочи, че първоинстанционният съд неправилно е възприел писмените и гласните доказателствени средства, респ. е направил и некоректни изводи за отговорността му. В тази връзка твърди, че необосновано не са събрани исканите от него доказателства, имащи съществено значение за правилното решаване на делото. Отправя искане към проверяващия съд за признаването му за невиновен.

В съдебно заседание пред въззивен съд, подс. К. лично, поддържа жалбата на

посочените в нея основания.

Процесуалният представител на частния тъжител адв. Шивачев изразява становище за правилност на съдебния акт. Счита, че същият е законосъобразен и не страда от пороците наведени в жалбата. Предлага да бъде потвърден изцяло.

Въззивният съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, доказателствата по делото и при цялостна проверка на обжалваната присъда на основание чл. 314, ал. 1 от НПК, намира за установено следното:

В рамките на първоинстанционното производство, при съответния процесуален ред е събран обем доказателствен материал за обективно, всестранно и пълно изясняване на фактическата обстановка по делото.

При извършения собствен анализ на доказателствената съвкупност, ВОС приема фактическата обстановка, така както е описана в първоинстанционния акт. В тази връзка въззивният съд прие следната фактология:

Частният тъжител Р. и подс. К. били съседи в СО „Доброгледски лозя“, с влошени междусъседски отношения. На 27.02.2021 г. ч.т. Р., заедно със синовете си, сред които св. Г. Р., подготвили изкоп в земята, в неговия парцел, с цел подмяна на стар кол от оградата му. В този момент се появил подс. К., взел от земята желязна тръба, приближил се и заявил, че не е съгласен със смяната на повредения кол и отправил обиди към всички присъстващи. В следващия момент подс. К. замахнал към ч.т. Д. Р. с желязната тръба, а ч. тъжител Д. Р. се защитил с лявата си ръка. Подс. К. замахнал втори път и ч.т. Д. Р. отново се защитил с лявата си ръка. След ударите ч.т. Д. Р. чувствал болки в ръката.

Видно от заключението на съдебно - медицинската експертиза, на 27.02.2021г. ч. тъжител Р. е получил разкъсно - контузна рана и кръвонасядане по вътрешната повърхност на лявата лакътна става, кръвонасядане и травматичен оток по гърба на лявата длан. Обусловили са временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Травматични увреждания от този вид отзвучават обичайно в рамките на 10-15 дни. Описаните травматични увреждания могат да бъдат получени при нанасяне на два удара с твърд предмет в областта на левия горен крайник..

Приетите за установени фактически положения от въззивния съд не се различават изобщо от фактическите констатации на ВРС, а те са изведени въз основа на анализ на събраните относими и допустими доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на доказване. В доказателствената маса послужила за формиране на вътрешното убеждение на решаващия състав са включени и обсъдени относимите писмени и гласни доказателствени средства.

Така установената фактическа обстановка е безспорно изяснена относно действията на подсъдимия.

Критиките към оценката на гласните доказателствени средства и писмените доказателства е необоснована. ВРС задълбочено е поставил на изследване всички такива, относими към предмета на доказване, както и е отговорил на възраженията наведени по съществото на делото. Показанията на свидетелите са детайлно обсъдени и съпоставени с останалите доказателства, като ясно съдът е посочил въз основа на кои от тях е основал фактическите си изводи.

Поради това са абсолютно несъстоятелни упреците към първоинстанционния съд, доколкото липсва каквато и да е проява на тенденциозност при обсъждането на доказателствата и липса на обективност при тяхната оценка. Несъгласието на защитата е основно по отношение на подхода на ВРС да предпочете едни доказателствени източници пред други и да кредитира тази, която противостои на тезата на подс. К..

Това, както бе споменато по-горе е направено от ВРС при спазване изискванията на НПК, като обективно, всестранно и пълно са изследвани всички обстоятелства по делото. Няма недостатъци в правилността и последователността на разсъжденията на ВРС, както и не се констатира превратно възприемане на свидетелски показания.

Най-оспорваният момент според залегналото в жалбата е неуважаване на доказателствените искания на подсъдимия, в частност представяне на изготвени видеозаписи от стационарни камери в дома на Д. Р., от телефоните на св. Георги Р. и неговия брат, както и извършване на следствен експеримент. ВРС на два пъти, с нарочно произнасяне е определил тези искания като неоснователни и съвсем правилно. По делото няма данни да са създадени такива записи, а ако изобщо има такива направени от св. Георги Р., те не са случайни, а ще са с цел установяване на определени факти, които сами по себе си не могат да се ползват в наказателния процес. Правилно е отклонено и искането за следствен експеримент и това е най-вече поради липса на основание за това. Те основно се свеждат, да се проверят вече събрани доказателства или дали изобщо е възможно наличие на вече установена обстановка. Както е видно, нито гласните доказателствени средства, нито механизма на причиняване на травматичните увреждания могат да се проверят със споменатия процесуален способ. За пълнота тези искания са отправени и към въззивния съд, който по посочените съображения също ги определи като неоснователни.

Упреци има и към е доказателствената работа на първия съд по отношението показанията на св. Г. Р.. Това разбира се е обяснимо, с оглед факта, че е той син на частния търговец и може да се счита за предубеден. Но неговите показания са подложени на детайлно обсъждане, като са съпоставени с всички други доказателствени източници. В крайна сметка той е лице, пряк очевидец на възникналия инцидент, непосредствено, от неговото начало до самия му карай, т.е до прекратяване активната дейност на подсъдимия. Основа на доверието към тях, съдът правилно е мотивирал, със заключението на ВЛ по изготвената СМЕ. Констатираните увреждания, описани в медицинската документация и равнините, в които са находките, съответстват изцяло на установения механизъм на получаване, както и на предмета, с който са причинени.

В този смисъл, проследявайки последователността в изложението, липсата на вътрешни противоречия и най-важното, липсата на противоречия със заключенията на ВЛ по СМЕ, правилно ВРС се е доверил на цитирания свидетел и обсъждайки в цялост доказателствената съвкупност е стигнал и до верните правни изводи.

Поради горното съдът намери наведените във въззивната жалба възражения за неоснователни, включително и тези, с които на първия съдебен акт се приписва немотивираност. Цялостният коментар на акта е точно в противоположна насока, доколкото с него е даден изчерпателен и задълбочен отговор на всички въпроси попадащи в обхвата на чл. 301 от НПК, както и съдържанието отговаря на изискванията поставени в чл. 305 от НПК.

Поради изложеното проверяващият съд прие изцяло изводите на ВРС относно наказателната отговорност на подс. К., като счете, че жалбата е неоснователна.

Правилно е определен вида на наказанието. Приложим в случая е чл. 78а от НК, предвид наличието всички материалноправни предпоставки залегнали в разпоредбата. Размерът на наказанието също не подлежи на преразглеждане. Той е определен в минималния размер, чиято тежест отговаря както обществената опасност на дееца, така и на деянието.

Правилно ВРС е приел, че разглеждането на гражданския иск е допустимо във водения от него наказателен процес, доколкото правното му основание се явява

деянието предмет на обвинението. В тази връзка признаването на подсъдимия за виновен по възведеното му обвинение, основателно е довело до извод, че предявеният иск е доказан по своето основание. Категорично следва да се защитят и основанията за определяне размера на обезвредата, а тя е специфичната професия, която упражнява пострадалия – лекар. Освен установените болки и страдания, които е изтърпял Р., нанесените му увреждания пряко са възпрепятствали и негативно рефлектирали върху работния процес за определен период от време. В тази връзка присъдена сумата от 3000,00 лева и според въззивния съд би обезвредила пострадалия за причинените му страдания, унижения и болки.

Единственият пропуск на съда е произнасяне по отношение акцесорния иск по чл. 86 от ЗЗД, заявен от ч.т.жител и приет от съда, за присъждане на компенсаторната лихва от дата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, но при липса на съответна жалба, произнасяне на въззивния съд в тази насока е недопустимо.

При цялостната служебна проверка на присъдата, въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, поради което присъдата на ВРС, следва да бъде потвърдена.

Водим от и на основание чл. 334, т. 6, във вр. чл. 338 от НПК, Варненският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 110 от 25.11.2021 г., постановена по НЧХД № 1831 / 2021 г., Варненският районен съд, 38 състав.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____